

**SAMEN GELOVEN
SAMEN DELEN**

ACHT MAANDEN RUSSISCHE AGRESSIE

Vanuit Beregszász (Oekraïne) ontvangen we zorgelijke maar tegelijk bemoedigende berichten. De oorlog duurt ondertussen ruim acht maanden. Hoewel deze zich vooral afspeelt in het Oosten van Oekraïne hebben onze broeders en zusters in het gebied net over de grens met Hongarije er wel degelijk mee te maken.

VLUCHTELINGEN

U herinnert zich nog wel de beelden van mensen die per auto en trein Kiev probeerden te ontvluchten. Het diaconaal coördinatie kantoor van de gereformeerde kerk in Transkarpatië is sindsdien druk met het opvangen, voeden en huisvesten van vluchtelingen, onder andere in de eigen kerkelijke gebouwen en gastenverblijven. Hoopten veel vluchtelingen na een paar weken weer naar huis te gaan, ondertussen is onduidelijk hoe lang deze situatie nog gaat duren.

TEKORTEN

De oorlog heeft alles duurder gemaakt: energie, voedsel, kleding, verzorgingsproducten. Ook zijn allerlei dingen gewoon niet meer te krijgen. Veel hulp vanuit het Westen mocht al ontvangen worden. Transportbusjes en vrachtwagens brengen hun lading naar

de Hongaarse kant van de grens, vandaar wordt het Oekraïne in gebracht. De dankbaarheid voor deze hulp is groot. Tegelijk blijft de vraag om hulp klinken. Omdat de stroom vaak en langdurig uitvalt zijn bijvoorbeeld generatoren nodig. De bakkerij van het diaconaal centrum bakt zo goed en zo kwaad als het gaat door. De hoeveelheden zijn zelfs opgehoogd, sinds het uitbreken van de oorlog zijn er al 55.000 stuks brood gebakken.

BEGRAFENISSEN

Waar niemand aan went zijn de dagelijkse begrafenis. 'Schokkend en onbegrijpelijk' schrijft Bela Nagy aan het bestuur van Fundament. En waarom? Op die vraag komt geen antwoord. Het is moeilijk optimistisch te blijven. Toch geloven onze broeders en zusters dat achter de ramp die hen nu overkomt iets goeds schuil gaat. Ze

zijn dankbaar voor wat ze nog hebben: een dak boven hun hoofd, een plek om te slapen, familie om zich heen. Voor velen in Oekraïne geldt dat niet meer.

SCHUIKELDER

De Oekraïense overheid heeft allerlei maatschappelijke organisaties, kerken en scholen verplicht om een schuilkelder te hebben die aan bepaalde eisen moet voldoen.

Begrijpelijk, en tegelijk een uitdaging. Materiaalkosten zijn hoog, arbeidskrachten zijn er weinig (de mannen zijn aan het front). Het bejaardenhuis en het diaconaal centrum van de gereformeerde kerk in Beregszász moet ook aan deze verplichting voldoen. Daarom is men nu druk bezig een schuilkelder te bouwen. Geld uit eigen fondsen en geld van buitenlandse donateurs wordt ingezet. De hoop is dat zulke kelders af zijn voor de winter begint en beschikbaar wanneer dat nodig mocht zijn.

HOOP

De situatie van onze broeders en zusters in Beregszász verandert van dag tot dag. Ze proberen te overleven en degenen te helpen die bij hen aankloppen voor hulp. Vanuit Nederland mogen wij bijdragen aan die hulp. Voor ons is de oorlog misschien ver weg, mogelijk raakt het ons ook minder dan aan het begin. In Oekraïne is de oorlog dagelijkse realiteit. Alleen al het luchtalarm herinnert daaraan. Onze broeders en zusters worden beproefd, zo ervaren ze dat. En toch getuigt de laatste zin die Bela Nagy aan ons schrijft van hoop: Wij hopen dat Gods genade en liefde jullie geloof zal sterken en de offers en het leven van al onze broeders en zusters zal zegenen!

STUDIE

Beste lezers, ik ben István Debreczeni. Samen met mijn vrouw en onze zoon Bence hebben we het studiejaar 2021/2022 met jullie steun doorgebracht in Kampen. In dat jaar is onze zoon Bence geboren! Het zou voor mij onmogelijk zijn om alle zegeningen te delen die we het afgelopen jaar hebben ervaren. Maar ik zal proberen u een korte samenvatting te geven van wat we hebben meegemaakt.

MOOISTE TIJD

Het is al weer enige tijd geleden dat we vanuit Nederland weer thuiskwamen in Roemenië. Het bleek steeds moeilijker te zijn om terug te kijken op de tijd in Nederland en dan onze ervaringen onder woorden te brengen. Niet omdat

we ze vergeten waren, maar omdat we de tijd in Nederland elke dag meer en meer zijn gaan missen.

In augustus 2021 verlieten mijn vrouw Júlia, en ik Transsylvanië zonder te weten wat we in en van Kampen konden

verwachten. Behalve dan dat het een groot voorrecht was om een beurs van Fundament te krijgen. Het jaar dat wij in Nederland zouden gaan doorbrengen werd waarschijnlijk de mooiste tijd van ons leven tot nu toe!

THUIS

Het huis aan de Wederiklaan 63 werd al snel ons thuis. Daar hebben we ervaren dat we welkom zijn en thuis kunnen zijn in Nederland. We ontmoetten daar de aardige vrijwilligers en toekomstige vrienden van Fundament: Truus en Ria. Op vrijdag veranderde ons huis in een taalschool, waar we vruchtbare en plezierige uren doorbrachten met het leren van Nederlands met Tjerk. Dat huis was ook de plek waar we heerlijk aten en omgang hadden met vele vrienden, broeders en zusters die we in Kampen ontmoetten, of die ons van huis bezochten. Wederiklaan 63 was ook de plek waar we onze zoon Bence verwachtten en met Gods genade verwelkomden. Het voor de laatste keer sluiten van de deur en het laten vallen van de sleutels in de brievenbus was een moeilijk moment voor ons.

TWEDE FAMILIE

Veel van de zegeningen die we in Nederland hebben ervaren vonden echter buitenshuis plaats. De Theologische Universiteit in Kampen, de Eudokiakerk, de stad zelf en de vele mooie plekken die we konden bezoeken, blijven onvergetelijk. Ik vond het geweldig om student te zijn aan de TUK. Onze groep van vijf studenten uit 3 continenten en 5 landen, geleid door professionele en vriendelijke leraren, was als een tweede familie. Niet alleen de naam van het masterprogramma was intercultureel, maar we hebben echt 'interculturaliteit' ervaren. We konden elkaar wederzijds verrijken door onze verschillende contexten en benaderingen, terwijl we voortdurend ervoeren dat we verbonden zijn in Christus.

BLOEI

Een van de belangrijkste dingen die de universiteit ons

leerde, was dat theologie bedrijven niet uit eigenbelang mag zijn. Daarom moesten we ons, voordat we ons met een onderwerp bezighielden, afvragen hoe dat onderwerp relevant was voor onze thuiscontext. Zo kwam ik ook bij mijn masteronderwerp: Flourishing Farming – een theologisch-agrarische evaluatie van de landbouw en het plattelandsleven in Transsylvanië, met het oog op de bloei van de hele schepping. Leren vader te zijn en worstelen om mijn scriptie voor de deadline af te ronden, was een enorme taak. Maar God gaf me de kracht, een ondersteunende en liefhebbende vrouw, behulpzame begeleiders en bemoedigende vrienden die me door deze periode hielpen. Nederlandse professoren suggereerden dat het de moeite waard zou zijn om mijn scriptie thuis te publiceren. Dat was de beste feedback die ik kon krijgen. »

De MIRT-groep

ZEGENINGEN

Dit verslag voor deze nieuwsbrief schrijf ik nu een paar maanden later. En wel als predikant van een landelijke gemeente in Transsylvanië en als eerstejaars Ph.D. student aan de Reformed Theological University of Debrecen. Het bevestigt dat het jaar dat we in Kampen doorbrachten geen verspilde tijd was. En hopelijk ook geen verspilde studiebeurs van de kant van Fundament. Daarom zijn we samen met mijn vrouw, Júlia, en onze zoon, Bence, God dankbaar voor het toestaan van deze gezegende tijd in Nederland. Wij willen we het bestuur van Fundament bedanken dat in al onze behoeften voorzag en altijd klaar stond om ons in elke situatie te helpen. En ook al die aardige mensen die we niet persoonlijk konden ontmoeten maar die dit allemaal mogelijk hebben gemaakt door hun steun. Moge onze Heer u zegenen en vele andere predikanten en hun gezinnen vergelijkbare vreugde laten ervaren. De vreugde van persoonlijke en professionele ontwikkeling, van

nieuwe vriendschappen, van het leren van een nieuwe taal en cultuur, van het verkrijgen van een breder en dieper gereformeerd theologisch perspectief, en van zoveel andere zegeningen die we hebben mogen ervaren in Nederland.

COLOFON

Eindredactie:

Mevr. E. Dirkse-Bergwerff,
Rietvelddreef 44, 2992 HJ Barendrecht

Reacties/berichten Nieuwsbrief naar:

e-mail: secretarisfundament@outlook.com

Technische realisatie:

Treffend & Co, Veenendaal

Bestuur Stichting Fundament:

voorzitter: drs. A.T. Houwen
secretaris: mw. E. Dirkse-Bergwerff
penningmeester: J. G. de Leeuw
lid: ds. G. Meijer
lid: ds. R.P. Heij

Adressen Stichting Fundament:

post: postbus 499, 8000 AL Zwolle
e-mail: info@stichting-fundament.nl
website: www.stichting-fundament.nl

Adreswijziging naar:

donateurs@stichting-fundament.nl

Informatiemateriaal opvragen:

e-mail: secretarisfundament@outlook.com

Giften:

Bankrekening nr. NL72 INGB 0003 9756 27
t.n.v. Stichting Fundament, Zwolle

ANBI

Fundament is een ANBI-instelling, bij de Belastingdienst bekend onder "Stichting Fundament", vestigingsplaats Barendrecht. ANBI nr. 8136.56.503 Giften zijn fiscaal aftrekbaar.

Legaten:

Indien u een legaat wilt nalaten kunt u de volgende zinsnede in een testament laten opnemen: "Ik legateer vrij van rechten en kosten aan de Stichting Fundament (K.v.K. Utrecht 541179166) een bedrag €".

 Fundament *Iránytű*

Algemeen Nut Beogende Instelling
ANBI